

GİNAKKALE GECİLMEZ

Hutsanmış topraklara gelmişti şehadet günü
 Tanınmaz eller kusatmıştı Marmara'nın önlüğü
 Apaçık bir gerek içen kanlı toprak görünür
 Birse toprağa şehit olur, olmaz Türk'ün ölmü

Ölüm kusarı siperlerde yankılanır gölle sesi
 Hıç kuşku yok içinde, kan kokardı her nefesi
 Her annenin kara tren bekler gibi penceresi
 Kani ahirete miras, yok pişmanlık, yok kefeni

Bilmesin, görmesin, hisseder tam gönülün ortası
 Bir hilal dalgalansın diye, yaşamın son noktası
 Korkma der ya marşımız, söyle Turke korkmasın
 Her dicensce isterdi ki, genc ailekler solmasın

3. Eser

Geride kalan mazlumların bakar kanlı yaşına
 Her adında ölüm var, bir vahşet bağlı başına
 Kurban olur her can, tek toprak ve tagına
 Bulutlar bile kıızıl, bak savasın argına

İlahi bir lütuf bu bak, koca Seyit'in ruhu
 Kimi hâlâ umut arar, kimi kesmiş umudu
 Kim aksar ki kareına inanan aynı kalacak
 Gökte yıldızla beraber bir sancak dalgalanacak

Damardaki kani unutmaırkı, soyu fark eder mi?
 Bu aşkla zaten galibiz biz, Türk ne zaman kaybeder ki
 Göz görmez, kulak duymaz, hissedemezsin
 Böyle bir yemini bilmez onlar, harp kelleyi farz ederdi

Hakk bizi galip kıldı, asla degīmez kader
 Sarsılmayan ecclada şelzeyle bir zafer
 Onlarda silah tıfekten, kalbe rakip seçilmez
 Binlerce asır geçsin, Çanakkale geçilmez

Hasan KÜÇÜKTUNCER